

Ceny ogłoszeń: Na 1-ej stronie wiersz nonparelowy . . . mk. 30—
na III stronie mk. 25—
na IV stronie mk. 20—
Nadesłane za wiersz garmontowy mk. 50—
Drobne ogłoszenia po mk. 2 za wyraz, Interesy handlowe i majątkowe mk. 5 za wyraz. Najmniejsze drobne ogłoszenie mk. 20.
Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.
Redakcja i Administracja mieszczą się pod № 4. przy ulicy Starososnowieckiej w Sosnowcu.

ISKRA

Dziennik polityczny, społeczny i literacki.

Adres dla listów i depesz „Iskra”, Sosnowiec.

Pranumerata wynosi:
Z odnośzeniem miesięcznie
mk. 100.

Z przesyłką pocztową mk. 125 miesięcznie.

Oddziały własne: W Będzinie ul. Małachowskiego 9, w Dąbrowie ul. Sienkiewicza. 6. Telefon 73.

Za spokój duszy

HENRYKA PROSZKOWSKIEGO

Inżyniera górniczego, b. zawiadowcy kopalni węgla „Koszulów” i „Paryż”, założyciela straży ogniowej ochotniczej T. F. W. w Dąbrowie Górniczej. zmarłego na tyfus plamisty w więzieniu bolszewickim w Krasnojarsku na Syberji w kwietniu 1920 r. odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele parafialnym w Będzinie dn. 2 maja r. b. (poniedziałek) o godz. 9-ej rano.

Pracownicy kop. Koszulów.
Pracownicy kop. Paryż.
Straż ogniowa ochotnicza.

Dyrekcja Państwowej Szkoły Górniczej i Hutniczej im. Staszica

w Dąbrowie Górniczej ogłasza, że z dn. 1 maja r. b. przyjmuje zapisy na I kurs Szkoły.

Szkoła posiada wydziały: 1) górniczy, 2) hutniczy, 3) mechaniczno-elektrotechniczny i 4) markszajderski.

Kandydaci winni złożyć: 1) podanie, 2) metrykę urodzenia, 3) świadectwo szkolne z 4 klas gimnazjalnych, 4) świadectwo z odbytej praktyki zawodowej, 5) świadectwo lekarskie o stanie zdrowia i szczepieniu ospy, 6) świadectwo przynależności państwowej, 7) 35 Mkp. tytułem wpisowego i 30 Mkp. jako taksę za egzamin wstępny.

Kandydaci podlegają w sierpniu r. b. egzaminowi wstępnemu (matematyka, język polski i niemiecki), nie posiadający 4-klasowego wykształcenia mogą zdawać egzaminy w tym zakresie w Szkole.

Kancelaria Szkoły przyjmuje podania i udziela informacji codziennie od godz. 3 pop. do 6 wiecz. oprócz niedziel i świąt.

DYREKCJA SZKOŁY.

ty wszystkie swoje zobowiązania, wynikające z powodu poczynionych szkód wojennych.

Przeciw żądaniom Niemiec do Górnego Śląska.

Londyn, 30 kwietnia.

(Telegr. wł.).

W urzędowych kołach angielskich zdają sobie sprawę z tego, że zastrzeżenia, od których Niemcy uzależniły urzędowanie nowych swych propozycji w sprawie odszkodowań, uniemożliwiają państwom sprzymierzonym ich przyjęcie. Zasluguje na uwagę, że organ Lloyd Georgea „Daily Chronicle” był jednym z pierwszych dzienników, który zdemaskował niemiecką dwuznaczność.

Dziennik ten pisze między innymi: „Warunek, który między innymi Niemcy stawiają, a mianowicie, żeby nie była zredukowana dotychczasowa ich podstawa produkcji, mająca umożliwić wypłatę ich odszkodowań, oznacza sądanie niedłęczania obszaru górnośląskiego od Niemiec. Nie potrzeba podkreślać raz jeszcze, że warunek ten nie jest możliwy do uwzględnienia”.

Cios ostatnim

nadziejom.

Londyn, 30 kwietnia.

(Tel. wł.)

Sprawozdawca waszyngtoński „Timesa” donosi, że rząd amerykański jest zdania, iż nota niemiecka, wysłana do Ameryki w sprawie niemieckich propozycji co do odszkodowań, nie daje żadnych podstaw do układu. Z tego powodu rząd amerykański postanowił nie wręczać drogą urzędową państwowym sprzymierzonym propozycji niemieckich i o tej swej decyzji zakomunikował Berlinowi. Donosząc o tym „Timesa” zauważa, że decyzja ta zadaje ostatnim nadziejom niemieckim silny cios, przyczyni zaś się do wzmocnienia autorytetu sprzymierzonych, które muszą nalegać, ażeby Niemcy wypełni-

Posiedzenie Rady Najwyższej.

Londyn, 30 kwietnia.

Na posiedzeniu rady najwyższej reprezentowane będą wszystkie mocarstwa sprzymierzone z wyjątkiem Włoch.

ELEGANCKIE

wiosenne okrycia damskie polecą w wielkim wyborze po cenach umiarkowanych

L. Zylberszlag i A. Koplówic
SOSNOWIEC, Modrzejska 1.

Cesarskie cięcie.

Sosnowiec, 1 maja.

„Niemcy przekonają się wkrótce, iż ostatnie słowo w sprawie odszkodowań będą mieli jednak sojusznicy” (Daily Chronicle. Londyn, 27. 4.)

I znów słowa.

Związły, wyrachowane w Anglii; skrzydlate, pełne galijskiej wery we Francji, ostrożne w Ameryce, cierpko-słodkie we Włoszech.

A dłużnik niemiecki nie chce w dalszym ciągu płacić. Czy jest na świecie siła, któraby zmusiła upartego dłużnika, ogłaszającego bankructwo, do zapłacenia długów?

To niepokojące pytanie przeziera ze wszystkich enuncjacji koalicyjnych i — pozostaje bez odpowiedzi.

Z żelazną konsekwencją mści się na koalicji i całej Europie kompromis, jakim był traktat wersalski. Bo albo należało rozbić Niemcy doszczętnie i podyktować im taki pokój, któryby raz na zawsze urwał wszystkie lby hydrze pruskiego militarysty, lub też, w myśl ideologii Wilsona, należało wydać wojnę wojnie i ugruntować sprawiedliwość powszechną.

Koalicja nie chciała uderzyć się w piersi, żądała tylko pokuty od Niemiec. Ale w takim razie należało być konsekwentnym i pokutę tę wymusić. Cóż wzamian uczyniono?

Oto, dzięki słabości i niezdecydowanej postawie koalicji, pogrzeb ekscesarzewej zamienia się w imponującą manifestację wojującego nacjonalizmu pruskiego; Gdańsk wyrzuca bez pardonu niewygodnych mu polskich obywateli, sądy niemieckie odpowiadają Paryżowi bezczelnie, iż nie widzą znamion przestępstwa w czynach pruskich generałów i dlatego nie mają podstawy do pociągnięcia ich do odpowiedzialności, a dr. Simons bawi się z koalicją w kotka i myszkę.

„Duch niemiecki — powiada dr. Simons — nie da się pognać”.

Gnębieniem ducha nazywa więc Simons obowiązek naprawienia zbrodni i łajdactw, popełnionych przez jego rodaków. A — co ciekawsza — prasa wszechniemiecka domaga się gwał-

townie ustąpienia Simonsa, z powodu jego ustępliwości...

Na miły Bóg! przecież to są najoczywistsze kpiny, junkierski policzek, wymierzony Europie.

Są jednakże w życiu jednostek chwile, kiedy ktoś opluty mówi, że deszcz leje; w dyplomacji zaś reaguje się na policzek tylko wtedy, jeśli to jest korzystnym interesem, lub ma się odpowiednią ilość armat dla salwowania honoru. Mimo bowiem całej frazeologii dyplomatycznej, nie da się zaprzeczyć, że między Anglią i Włochami z jednej, a Francją i Belgią z drugiej — istnieją głębokie różnice w kwestji wymuszenia odszkodowań ze strony Niemiec.

Każda nowa konferencja, każdorazowe spotkanie się premierów koalicyjnych, ich „ciepłota i serdeczność”, wykazują coraz większą rozbieżność tejże serdeczności. Jeśli do tego dodamy, iż w kwestji tej „zajmują” „zgodne” stanowisko ambasadorzy Ameryki i Japonji, które jutro mogą wziąć się za lby, to tragiczny podkład koalicyjnej serdeczności wypuka się jaskrawą plamą.

Tak, węgiel zagłuszył sprawiedliwość. Kupiec zaś dopomógł mu do reszty. Nie jest bowiem interesem Włoch, by Francja była za silna. Nie chcą one kupować węgla francuskiego, gdyż niemiecki jest tańszy. Dlatego to plebiscyt w Tyrolu odbył się przy cichym chichocie włoskim, mimo podpisu Sonnina na traktacie.

Nie leży w interesie Anglii powalenie Niemiec na oba kolana; kolony niemieckie zagarnięte, komwojażer — konkurent zgnieciony. W myśl tradycyjnej polityki angielskiej należy po pobiciu wroga, podać mu pomocną rękę. Ze względu zwłaszcza na zarysowujący się konflikt z Ameryką. Całe więc brzemie spada na barki biednej, tragicznie biednej Francji.

Sankcje przeciwko Niemcom.

Paryż, 30 kwietnia.

„Echo de Paris” donosi, że nawet gdyby rząd niemiecki jeszcze przed ogłoszeniem swej noty uczynił nowe propozycje komisji odszkodowań, to nie będzie już można uniknąć sankcji. Wszystkie przygotowania są już ukończone, jednakże skupacja nie rozpocznie się przed końcem konferencji londyńskiej, to znaczy między 7 a 15 maja.

Z Waszyngtonu donoszą: rząd amerykański ma poinformować gabinet niemiecki, że propozycje niemieckie nie nadają się do przekazania ich sprzymierzonym. W Ameryce panuje powszechne przekonanie, iż nie da się uniknąć sankcji.

Suma odszkodowań.

Paryż, 30 kwietnia.

Komisja odszkodowań przesłała do niemieckiej komisji ciężarów wojennych potwierdzenie notyfikacji werbalnej, skierowanej w dniu wczorajszym do przewodniczącego tejże komisji w sprawie ustalenia wysokości odszkodowań niemieckich w kwocie 132 miliardów marek w złocie.

